

Sergej Filatov: Americké lži z bosenské války vyšly najevo

 cz24.news/sergej-filatov-americke-lzi-z-bosnianskej-vojny-vysli-najavo

21. ledna 2023

 [Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

„Muslimské síly u Sarajevu nastražily na své pozice výbušniny a pak je pod intenzivním dohledem médií odpálily, přičemž tvrdily, že je ostřelovali Srbové.“ (Řádky z utajovaných dokumentů kanadského kontingentu v Sarajevu v 90. letech).

Množství kdysi tajných zpráv zaslaných kanadskými mírovými jednotkami

z Bosny v 90. letech odhaluje tajné operace CIA, nelegální dodávky zbraní, dovoz zahraničních islamistických bojovníků, zločiny pod „falešnou vlajkou“ během války v bývalé Jugoslávii. Kanadáné byli zejména v Bosně a Hercegovině, odkud poskytovali informace svému velitelství, které jsou nyní dostupné veřejnosti díky zveřejnění některých z těchto dokumentů na webové stránce „The Grayzone“

pod

názvem „Odtajněné zpravodajské spisy odhalují nepohodlné pravdy bosenské války“.

Uveďme několik zajímavých bodů a detailů, které odhalují všechny lži

a úlisnosti politiky USA v Bosně a využívání jejich klientů k dosažení hlavního cíle – rozpadu Jugoslávie a další kontroly USA nad Balkánem a v širším smyslu nad Evropskou unií.

V článku Grayzone se to píše černé na bílém: „Američané se obávali, že vedoucí role Bruselu v rozhovorech o (urovnání) by oslabila mezinárodní prestiž Washingtonu a pomohla by budoucí Evropské unii

stát se po pádu komunismu nezávislým mocenským blokem. Dnešní zastrahování EU ze strany USA (otevřený boj proti ekonomickému konkurentovi) je tedy pokračováním samotné politiky dominance Washingtonu nad starým světem, která byla stanovena v letech poválečného

amerického „Marshallova plánu“ na obnovu západní Evropy.

Mimochodem,

tento plán se pak de facto realizoval na úkor samotné západní Evropy – peníze se dávaly výměnou za evropské zlato, které se přesouvalo za oceán.

Tato politika USA měla pokračování během války na Balkáně v 90. letech.

A v roce 2022 – což se výrazně projevilo v současné krizi.

Přejděme tedy k samotnému textu zdokumentovaných odhalení zveřejněných v časopise The Grayzone:

„Mýtus o bosenské válce říká, že „srbští separatisté, podporovaní a vedení Svobodanem Miloševićem a jeho přísluhovači v Bělehradě, se snažili násilně zabrat chorvatská a bosenská území s cílem vytvořit

„Velké Srbsko“; na každém kroku „čistili původní muslimy v rámci koordinované, záměrné genocidy“ a odmítali se zapojit do konstruktivních mírových jednání. Tento příběh v té době agresivně podporovala mainstreamová západní média a po skončení konfliktu jej dále

legitimizoval Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii (ICTY), který vytvořila OSN. Od té doby se to stalo axiomem a nesporným faktem v západním povědomí.

Obrovské množství zpravodajských telegramů zaslaných kanadskými mírovými jednotkami v Bosně na velitelství národní obrany v Ottawě, které nedávno poprvé zveřejnil portál Canada Declassified, však tyto příběhy odhaluje jako cynickou frašku.

Kanadští vojáci byli součástí širších sil OSN (UNPROFOR), které byly vyslány do bývalé Jugoslávie v roce 1992 v marné naději, že napětí nepřeroste do plné války a že všechny strany dosáhnou mírového řešení.

Pochmurná analýza, kterou mírové síly předložily o této realitě na místě, je odhalujícím pohledem na historii války, která byla z velké části skryta před veřejností. Je to příběh tajných operací CIA, výbušných provokací, nelegálních dodávek zbraní, importovaných islamistických bojovníků, „operací pod falešnou vlajkou“ a zinscenovaných zvěřstev.

Je málo známou skutečností, že USA položily základy války v Bosně tím,

že sabotovaly mírovou dohodu, kterou uzavřelo Evropské společenství

začátkem roku 1992. Pod jeho záštitou by se země stala konfederací rozdělenou na tři poloautonomní regiony podle národnostního principu. I

když to zdaleka nebylo ideální, každá strana obecně získala to,

co chtěla, zejména samosprávu, a přinejmenším se těšila z výsledku, který byl lepší než úplný konflikt.

Avšak 28. března 1992 se velvyslanec USA v Jugoslávii Warren Zimmerman setkal s bosenským prezidentem Alijem Izetbegovičem, bosenským muslimem, a údajně mu nabídl „uznání země jako nezávislého státu“. Dále přislíbil bezpodmínečnou podporu pro nezbytnou následnou válku, pokud bosenské vedení „odmítne nabídku Evropského společenství“ (uvedené výše – SF).

Během několika hodin se Izetbegović dostal na válečnou dráhu a téměř okamžitě vypukly boje.

Telegramy UNPRO odhalují mnohem temnější stránku americké agendy, píše The Grayzone. Washington chtěl, aby se Jugoslávie změnila na trosky, a plánoval Srby brutálně donutit k podřízení a válku co nejvíce prodloužit. Pro USA byli Srbové etnickou skupinou, která byla nejvíce odhodlána zachovat nezávislou Bosnu.

Těmto cílům velmi účinně sloužila absolutní pomoc Washingtonu Bosňákům, které Kanadčané ve svých telegramech označovali jako „muslimy“. V západním mainstreamu tehdy převládalo a dodnes převládá přesvědčení, že „neústupnost Srbů při jednáních blokuje cestu k míru v Bosně“. Telegramy UNPROFORu však opakovaně jasně ukazují, že tomu tak není!

V telegramech zaslaných od července do září 1993, kdy byla uzavřena dohoda o příměří a obnovily se pokusy o mírové rozdělení země, kanadští mírotvůrci opakovaně připisovali "tvrdohlavost" Bosniakům, ne Srbům. Jak je uvedeno v jedné zprávě, „nepřekonatelný cíl uspokojit muslimské požadavky bude hlavní překážkou jakýchkoli mírových rozhovorů“.

"Jasně přání USA zrušit zbrojní embargo vůči muslimům a jejich bombardování srbských pozic jsou vážnými překážkami ukončení nepřátelství v bývalé Jugoslávii," zaznamenali mírotvůrci 7. září 1993.

Kanadčané také píší, že „Srbové nejvíce dodržovali podmínky příměří“, zatímco Izetbegovič vycházel z jednání a trval na „populárním obraze bosenských Srbů jako „špatných chlapců“.

V prosinci, kdy srbské síly údajně zahájily vlastní „velkou ofenzívu“, se v telegramu z téhož měsíce tvrdilo, že od začátku léta „většina srbských akcí měla obranný charakter nebo byla odražena bosenskými provokacemi“.

Bosenští mudžahedíni během celého konfliktu neúnavně pracovali na stupňování násilí. Ve druhé polovině roku 1992 do země proudili islamisté z celého světa a vedli džihád proti Chorvatům a Srbům. Mnozí z nich již získali zkušenosti na bojišti v Afghánistánu v 80. a začátkem 90. let – byly z fundamentalistických skupin vycvičených CIA a britskou MI6. Jejich dalším nasazením byla Jugoslávie.

Mudžahedíni často přicházeli „černými lety“ spolu s nekonečným proudem zbraní – v rozporu s embargem OSN. Odhady počtu bosenských mudžahedínů se značně liší, ale jejich klíčový přínos k občanské válce se zdá být jasný, konstatuje The Grayzone.

Zástupce USA na Balkáně Richard Holbrooke v roce 2001 řekl, že Bosňáci „by nepřežili“ bez takové americké „pomoci“ a roli zahraničních islamistů v konfliktu označil za „dohodu s ďáblem“.

V lednu 1994 se v kanadském telegramu psalo: „Bosňáci se neštítí střílet do vlastních lidí nebo na jednotky OSN a pak tvrdí, že viníky jsou Srbové, aby si získali sympatie Západu. Bosenci často umisťují své dělostřelectvo v těsné blízkosti budov OSN a zranitelných oblastí, jako jsou nemocnice, v naději, že srbská protibombardovací palba zasáhne tyto cíle pod drobnohledem mezinárodních médií.“

Na tomto pozadí nabývají telegramy týkající se „masakru v Markalu“ (smrtné bombardování městské tržnice Markale v Sarajevu) mimořádně živý charakter. Dne 5. února 1994 došlo k výbuchu na civilním trhu, při kterém zahynulo 68 lidí a 144 bylo zraněno.

Odpovědnost za útok a prostředky, kterými byl proveden, jsou od té doby předmětem vášnivých diskusí a oficiální vyšetřování nepřineslo žádné přesvědčivé výsledky, uvádí The Grayzone.

V telegramech z tohoto období se proto zmiňují „znepokojující aspekty“ události. Včetně faktů o „rychlém vyslání novinářů na místo činu“ a „velmi viditelné přítomnosti muslimské armády v oblasti“. "Víme, že islamisté dříve stříleli na své civilisty a na letiště, aby přitáhli pozornost médií," řekl jeden z nich.

V pozdější poznámce se uvádí: „Islamistické síly u Sarajevu v minulosti nastražily na své pozice výbušniny a poté je pod intenzivním dohledem médií odpálily, přičemž tvrdily, že je ostřelovali

Srbové. Toho se pak využilo jako záminka k „proti střelbě“ v reakci na „srbské útoky“.

Přesto ICTY v roce 2003 odsoudil srbského generála Stanislava Galiče za jeho roli při obléhání Sarajeva a dospěl k závěru, že masakru úmyslně spáchaly srbské síly, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Mlha kolem těchto masakrů předznamenala klíčové události, které ospravedlnily eskalaci každé následující zástupné války Západu, od Iráku po Libyi, Sýrii a Ukrajinu.

Od začátku zastupitelské války na Ukrajině 24. února, uzavírá „The Grayzone“, úmyslné válečné zločiny, skutečné incidenty zavádějící jako

„válečné zločiny“ a „inscenované události“ se staly téměř každodenní záležitostí. – Od vypuknutí ukrajinské zástupné války 24. února jsou úmyslné válečné zločiny, skutečné incidenty zavádějící označovány za válečné zločiny a potenciálně zinscenované události prakticky každodenní záležitostí.

Dalším dědictvím balkánských válek zůstává, že zájem Západu o lidské

životy se odvíjí od toho, na které straně v daném konfliktu stojí jeho vlády. Jak ukazují kanadský telegram UNPROFOR, USA a jejich spojenci si

podporu pro své války získávali zatajováním skutečnosti. Dokonce to zaznamenaly i ozbrojené síly členských zemí NATO, které to podrobně

zdokumentovaly, uzavírá The Grayzone.

To ovšem není celý příběh. Na toto téma se objevilo několik dalších odhalení. Rukopisy se nepálí a nic nelze zadržet...

Role Billa Clintona v bosenském dramatu

Před deseti lety, 11. července 2012, zahájil svědek obžaloby David Harland, který byl od června 1993 do konce konfliktu v Bosně a Hercegovině

(BaH) komisařem pro civilní záležitosti a politickým poradcem UNPROFOR

(Ochranné síly OSN v bývalé Jihoslávi) výslech před

Mezinárodním trestním tribunálem v Haagu. Harland soudu řekl, že v

archivech organizace se nachází dokument, který dokazuje, že UNPROFOR

navrhl evakuaci civilistů ze Srebrenice na jaře 1993. Evakuace dokonce začala, ale na příkaz vlády Bosny a Hercegoviny byla okamžitě

zastavena. Tehdejší prezident Bosny a Hercegoviny Alija Izetbegović Harlandovi osobně řekl, že iniciativa pracovníků OSN není realizovatelná.

Harland také přiznal, že Bosňáci drželi své zbraně a jednotky v demilitarizované zóně Srebrenice a Žepy. UNPROFOR byl informován o

útocích islamistických sil na Srby v oblasti. Srbové tvrdí, že tyto jednotky operující ze Srebrenice zcela zničily 128 srbských vesnic v okolí a zabili více než 2400 civilistů.

Když mluvil o situaci v okolí Sarajeva, kam přišel v červnu 1993 a kde zůstal až do konce války, Harland přiznal, že Bosňáci záměrně nedodávali do Sarajeva plyn a elektřinu. Jejich odstřelovači záměrně stříleli do lidí, kteří opravovali trasy, a zodpovědnost za to přenášeli na Srby. Udělal to s cílem získat mezinárodní podporu.

„Jednotlivci na bosenské straně si mysleli, že některé kroky by byly užitečné pro zpochybnění západní vojenské intervence. Izetbegovič mi

osobně řekl, že obyvatelům by se nemělo dovolit opustit Sarajevo,“ řekl bývalý pracovník UNPROFORu na haagském procesu.

Jedná se o malý doplněk ke kanadskému materiálu.

Teď je tomu tak.

Hakija Meholić, bývalý náčelník policie ve Srebrenici, vzpomíná na setkání vedení muslimské enklávy Srebrenica s prezidentem Bosny a Hercegoviny Izetbetovićem v Sarajevu koncem září 1993.

„Devět vrtulníků nás odvezlo na letiště v Sarajevu. Potom nás v obrněných transportérech UNPROFOR odvezli do hotelu Holliday Inn. Tam

nás čekal prezident Alije Izetbegović. Téměř okamžitě nám začal vyprávět něco, z čeho jsme oněměli: „Clinton (Bill Clinton, tehdejší prezident USA – pozn. red.) mi řekl, že pokud srbští četníci vstoupí do

města a zabijí 5000 muslimů, dojde k vojenskému zásahu NATO.

Potom naše

delegace vybuchla rozhořčením. Řekl jsem: „Pane prezidente, co je to za

člověka, který by přikázal 5 000 muslimům, aby šli na porážku?“

Izetbegovič se nás snažil přesvědčit, ale my jsme mu řekli: „Pokud nás

chcete postavit před případ, který už byl rozhodnut , pak nebylo třeba nás předvolávat...“

Přestože podle definice haagského soudu v červenci 1995 "srbská armáda zabila

sedm až osm tisíc muslimských mužů", otázka "kdo skutečně zabíjel

muslimy ve Srebrenici?

"

aby získali pozornost médií..."

A Clinton potřeboval odvrátit pozornost médií od svých milostných afér

v Oválné pracovně s Monikou Lewinskou. Vybral si Bosnu...

...Publikované materiály kanadské mírové mise v Bosně jsou nyní zajímavé tím, že „osvětlují“ práci provokatérů, což se opakuje i během

událostí na Ukrajině – příkladem je Bucha.

AUTOR: Sergej Filatov

ZDROJ

Překlad: Boris Mesár, redakce cz24.news

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.